

Behandling. Disse 128 300 000 Kr. i Indtægt for Statsbanerne er godt 9 Mill. Kr. lavere end paa Regnskabet for 1925—26, skønt der paa Statsbanerne ingen Tarifændring har fundet Sted, kun Fragtrabatter til et Beløb af, som jeg tror, ca. 2 Mill. Kr. Udgiften er fra 1925—26 gaaet ned med ca. 16 Mill. Kr., hvilket ganske overvejende skyldes den Nedgang, som Pristallet har fremkaldt i Dyrtids- og Konjunkturtillæg samt i Arbejdsløn, og de nedadgaaende Brændselsudgifter. Underskuddet er paa Statsregnskabet for Statsbanernes Vedkommende blevet 22 389 000 Kr., men Afskrivning og Forrentning udgjorde 28,9 Mill. Kr., og det betyder igen, at der intet har været til Forrentning og kun godt 3 Mill. Kr. til Afskrivning, det vil sige knapt $\frac{1}{3}$ af den reglementerede Afskrivningssum, 9 554 000 Kr.

Ogsaa for Postvæsenet er Resultatet alt andet end godt, men dog langt bedre end for Statsbanerne. Underskuddet er her kun blevet 687 000 Kr. mod et Overskud af 239 000 Kr. i 1925—26 efter en Forrentning af 5 pCt. Hertil er naturligvis dog at bemærke, at Forrentning og Afskrivning her er opført paa Udgiftssiden med 1 163 000 Kr., hvoraf 358 000 Kr. er Afskrivning. Dette vil da igen sige, at der, efter at Afskrivningen er afholdt, dog bliver 117 000 Kr. tilbage til Forrentning af den Kapital, som indestaar i Postvæsenet, og som paa dette Statsregnskab er opført til godt 16 Mill. Kr., det vil sige kun godt 0,6 pCt. Dog er der her det at sige, at af Indtægtsnedgangen paa Postvæsenet paa 5 Mill. Kr. maa de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. tilskrives den Porto-Takstnedsættelse, som allerede var forberedt af det foregaaende Ministerium, og som traadte i Kraft den 1. Januar 1927 og altsaa er kommet til at virke for et Fjerdingaar af det Regnskabsaar, vi her taler om, 1926—27.

Telegrafvæsenet har givet et Underskud af 1 140 000 Kr. mod et Overskud af 246 000 Kr. i 1925—26, efter at Afskrivning og Forrentning med 5 pCt. er afholdt af Driften. Da det i Udgiften indregnede Afskrivningsbeløb er 1 150 000 Kr., vil det ses, at der knapt er til Afskrivning og intet til Forrentning. For Telegrafvæsenet er der dog at bemærke, analogt med, hvad jeg har omtalt for Postvæsenets Vedkommende, at Foringelsen af Indtægten for en væsentlig Del skyldes, at der 2 Gange har fundet Nedsættelse Sted af Taksten for Telegrafering til Udlandet samt en Nedsættelse af de indenlandske Telefontakster med ca. 600 000 Kr.

Statshavnene har givet et Underskud af 1 816 000 Kr. eller lidt mindre end i 1925—26. Det i Udgiften indregnede Afskrivningsbeløb kan tilnærmelsesvis dækkes af Driften, men til Forrentning bliver der intet.

Det er disse 4 Statsvirksomheder, som er de finansielt betydende, og det samlede Resultat for dem er da, at der mangler godt 3 Mill. Kr. i Dækning af de ordinære Afskrivninger og intet er til Forrentning af en Kapital, som, sammenlagt for dette Regnskabsaars Vedkommende, kan ansættes til henvend 473 Mill. Kr.

Ved disse fire Statsvirksomheder, for hvis Økonomi Personalets Antal og Lønninger spiller en saare væsentlig Rolle, vil det antagelig af Regnskabsresultatet for 1926—27 fremgaa, hvor nødvendigt det har været for Statsfinanserne, rent bortset fra Ønskeligheden af at kunne foretage yderligere Takstnedsættelser end dem, der allerede er sket, at fremkalde et taaleligt Resultat — jeg siger ikke et godt, men et taaleligt Resultat — ved en Nedsættelse af Lønningerne, en Reduktion af Personalet i Forbindelse med en mere effektiv Arbejdsordning og en Sammendragning og Simplifikation af Driften som den, der har fundet Sted ved Sammensmeltningen af Post- og Telegrafvæsenet. Det var disse Foranstaltninger, som blev gennemført i den foregaaende Rigsdagssamling, og som altsaa var ganske nødvendige, for at disse finansielt saa meget betydende Statsvirksomheder ikke skulde vedblive at opvise Resultater som dem, jeg nu her i Hovedtrækkene har gjort Rede for.

For de øvrige Statsvirksomheders Vedkommende udviser Regnskabet, at de har givet et samlet Overskud af 1 896 000 Kr. og et samlet Underskud af 746 000 Kr., stadig efter den nye Regnskabsordning. Men det maa bemærkes, at dette gunstige Resultat kun har kunnet naas ved, at Mønten paa Grund af den ekstraordinært store Udmøntning af Skillemønt har givet et Overskud af 1 379 000 Kr., et Overskud, om hvilket man kan sige sig selv, at naar Behovet for Skillemønt i det væsentlige er tilfredsstillet, vil det forvandles til et Underskud, idet der endnu i disse Aar er en meget betydelig Udgift forbunden med Inddragningen og Omsmeltingen af den gamle Skillemønt. Men selv med dette in mente maa man dog, i Betragtning af, at ordinær Afskrivning og 5 pCt.'s Forrentning overalt er indregnet i Udgiften, kalde Resultatet nogenlunde tilfredsstillende, hvad naturligvis ikke udelukker, at man ogsaa for disse Statsvirksomheders Vedkommende